

er den rigtige rollefordeling mellem de folkevalgte lovgivere og Domstolen. Det er en vigtig, legitim debat, hr. Messerschmidt fører, en debat, som jeg gerne deltager i, og som statsministeren også har været inde i i et svar i Folketinget, og som jeg også ved at dommerne i Luxembourg holder øje med og er opmærksomme på.

Der skal vi så huske på, at EF-Domstolens fortolkningsstil ikke nødvendigvis er noget, der er skidt set med borgernes eller virksomhedernes briller. Vi har jo f.eks. en række eksempler på, at Domstolen har styrket borgernes rettigheder med baggrund i fællesskabets formål og principper. Lad mig f.eks. nævne dom fra 1976 i det, der hedder Defrennesagen, der fastslog, at en borger kan støtte direkte ret på traktatens bestemmelser om ligeløn. Man kunne også nævne Domstolens retspraksis om patientmobilitet, som altså sikrer, at borgerne får de rettigheder, som det er besluttet at de skal have.

Men der har altså været nogle få sager, hvor der er lagt en dynamisk fortolkning, og det skal man selvfølgelig altid diskutere og holde øje med, men der er ikke nogen grund til at forestille sig, at Domstolen prøver at underløbe de politiske beslutninger.

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for svaret.

Jeg er glad for, at udenrigsministeren nævner Defrenneafgørelsen – jeg går ud fra, at det er den første af Defrenneafgørelserne, som udenrigsministeren refererer til – for jeg tror egentlig, at udenrigsministeren, hvis han læser præmisserne igennem, vil være enig med mig og Dansk Folkeparti i, at det, at man tillægger et direktiv en horisontal virkning, sådan at borgere kan påberåbe sig rettighederne, kan være godt, det er der slet ikke nogen tvivl om, men det, der er spørgsmålet i Defrennesagen, er jo ikke, hvorvidt det er godt, men om det hører under en domstols myndighed at træffe den afgørelse.

Jeg har altså en forventning om, at udenrigsministeren som konservativ minister er enig med mig i, at de, der skal tillægge borgerne rettigheder, er politikerne, det er Ministerrådet, Europa-Parlamentet, Folketinget og ikke Domstolen. Der er der altså et problem i, at man i stigende grad i EF-Domstolen bevæger sig væk fra at træffe de her almindelige juridiske afgørelser til at blive mere og mere politisk. Jeg kunne nævne en række sager, og jeg er glad for, at udenrigsministeren nævner Defrennedommen som en i den her række.

Derfor vil jeg bare høre, om ikke udenrigsministeren også i den sammenhæng er enig i, at det udgør et problem, at det er Domstolen og ikke Rådet, der træffer afgørelsen.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg er da enig i, at det er vigtigt, at det er politikerne, at det er det folkelige, parlamentariske Europa, som træffer beslutninger om rettigheder. Der er det så Domstolen, der skal se, om et land i virkeligheden blokerer for de rettigheder. Det har vi jo glæde af som borgere. Man har besluttet i Europa, at der er nogle rettigheder; der er et land, som så ikke respekterer, at borgerne har fået de rettigheder, og så dømmer Domstolen. Det er jo til fordel for borgerne.

Men vi skal være opmærksom på det problem, som hr. Messerschmidt påpeger, den dynamiske fortolkning, som altså går ud på at understøtte meningen og måske skele mindre til selve bogstaven. Derfor er vi også fra dansk side – og det er jo Udenrigsministeriet, der står for opgaven med at være Danmarks advokat ved EF-Domstolen i tæt samarbejde med de andre ministerier, vi har – opmærksom på det. Vi søger at påvirke EF-Domstolens fortolkninger af EU-retten gennem aktiv deltagelse ved EF-Domstolen.

Morten Messerschmidt (DF):

Det har vi glæde af som borgere, siger udenrigsministeren. Javel, men hvem afgør, hvad der er glædeligt, og hvad der ikke er glædeligt? Det er jo det, vi har demokratiet til: at et flertal, som kan ændres af befolkningen, er det flertal, som beslutter, hvad der er godt, og hvad der er skidt. Og der er det da dybt problematisk, at det så skal være EF-Domstolen, som borgerne overhovedet ingen mulighed har for at ændre på sammensætningen af, der afgør, hvad der er godt, og hvad der er skidt.

Er det f.eks. godt, at EU nu har fået kompetence til med flertalsafgørelser at træffe straffretlige bestemmelser, som miljødommen lægger op til? Det mener jeg ikke. Det er muligt, at udenrigsministeren mener det. Men der er i hvert fald uenighed.

Eller er det godt, at bopælspligten, som blev indført, netop fordi Danmark skulle ind i EU, nu er blevet ophævet, fordi man fra EF-Domstolens side mener, at det er i strid med kapitalens fri bevægelighed? Jeg mener, det er noget skidt. Det kan være, der er nogle, der mener, det er godt. Men det må til syvende og sidst være be-